

Doină de (s)pus la rană

Costel Zăgan

Pe meleaguri geto-dace
viitorul s-ar întoarce

Că ne-a invadat trecutul
și ne duce surdo-mutul

Nimeni zău nu înțelege
patria e făr-de-lege

Patrioții toți ne fură
și din mână și din gură

Pâinea este vai nocturnă
și ne mână ca pe-o turmă

Hăis și cea carul cu boi
plin de toate și nevoi

Doamne zău ne-am săturat
și femeie și bărbat

Fiind mereu cică pereche
alergăm ca dați în streche

Și facem naveta zău
din spital iar la bulău

Și de-acolo-n cimitir
pensie de trandafir

Numai spinii ne-au rămas
și vorbirea fără glas

Costel Zăgan, DOINE DE(S)PUS LA RANĂ